

Nr 350.

Av herrar Sandén och Wagnsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till tullverket för budgetåret 1945/46.

I syfte att åstadkomma viss löneförbättring för tullförvaltarna föreslogo 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga dels inrättande av en ny tjänstegrad som övertullförvaltare i lönegraden A 27 för tullkammaren i Hälsingborg, dels uppflyttning av de i lönegraden A 18 placerade tullförvaltarna av klass 4 till lönegraden A 20, dels ock fördelning av de i lönegraden A 21 placerade tullförvaltarna av klass 3 mellan tjänstegraderna tullförvaltare av klass 3 i lönegraden A 20 och tullförvaltare av klass 2 i lönegraden A 22.

I anslutning härtill anförde departementschefen i propositionen nr 165 till 1942 års riksdag, att frågan om den lämpliga fördelningen av dåvarande tullförvaltartjänster på olika lönegrader icke torde kunna helt lösas förrän efter ny klassificering av tullkamrarna men att han vore beredd att utan avvaktan på en dylik klassificering tillstyrka förslagen om inrättande av en övertullförvaltartjänst i lönegraden A 27 och uppflyttning av tullförvaltartjänsterna av klass 4 från lönegraden A 18 till lönegraden A 20. Kungl. Maj:ts i enlighet härmed i propositionen upptagna äskanden bifollos av riksdagen, varmed alltså tjänsteförteckningssakkunnigas förslag med avseende å tullförvaltarnas löneställning genomförts så när som på ovannämnda fördelning på lönegraderna A 22 och A 20 av tullförvaltartjänsterna i lönegraden A 21.

Sistnämnda fördelning hade sålunda uppskjutits i avvaktan på att en klassificering av tullkamrarna skulle göra det möjligt att avgöra, vilka av de för närvarande till tjugo uppgående tullförvaltartjänsterna i lönegraden A 21 som skulle uppflyttas till lönegraden A 22 och vilka som skulle nedflyttas till lönegraden A 20.

En sådan klassificering framlades också av generaltullstyrelsen i underdånig skrivelse den 30 september 1942 och utmynnade i förslag om dels uppflyttning av tullförvaltartjänsterna i Oskarshamn, Örnsköldsvik, Kristinehamn, Umeå, Lund, Charlottenberg, Eskilstuna, Söderhamn, Västermik, Uddevalla, Skellefteå, Hudiksvall, Falun, Östersund och Visby från lönegraden A 21 till lönegraden A 22, dels ock nedflyttning av tullförvaltartjänsterna i Falkenberg, Storlien, Mon, Sölvesborg och Ronneby från lönegraden A 21 till lönegraden A 20. Den härigenom uppkomna ökningen i bruttolöner skulle komma att utgöra omkring 6 000 kronor.

Detta förslag upptogs emellertid icke i tullstatspropositionen (nr 196) till 1943 års riksdag. Såsom skäl härför anförde departementschefen bland annat, att han med hänsyn till den stränga återhållsamhet i fråga om lönegradsförbättringar, som i dåvarande läge måste iakttagas, icke då kunde förordas några uppflyttningar i lönegrad för tullförvaltare.

Generaltullstyrelsens förslag framfördes dock genom motion vid riksdagen (I: 244), och häröver framhöll statsutskottet i utlåtande nr 193, att det även enligt utskottets mening vore önskvärt, att frågan om löneställningen för tullförvaltarna av klass 3 snarast möjligt vunno en slutlig lösning men att utskottet på de skäl departementschefen anfört ansett sig icke i dåvarande läge kunna tillstyrka, att denna fråga upptoges till prövning. Nämnade utlåtande godkändes av riksdagen. Däremot tillstyrkte utskottet och godkände riksdagen ett i samma och annan motion framlagt förslag om uppflyttning av tullförvaltartjänsten i Haparanda från klass 2 (lönegraden A 22) till klass 1 B (lönegraden A 24).

I anslutning till departementschefens deklaration i statsverkspropositionen till 1944 års riksdag därom, att avsikten vore att först vid 1945 års riksdag till prövning upptaga åtskilliga lönefrågor, vilkas lösning med hänsyn till krisläget dittills fått anstå, framlades icke av Kungl. Maj:t vid 1944 års riksdag förslag om förutnämnda uppskjutna genomförande av vad tjänsteförteckningsakkunniga föreslagit med avseende å tullförvaltartjänsterna i lönegraden A 21.

Emellertid väcktes vid 1944 års riksdag motion (II: 142) om att riksdagen måtte medgiva, att tullkammaren i Östersund från och med budgetåret 1944/45 uppflyttades från klass 3 (= tullförvaltartjänsten i lönegraden A 21) till klass 2 (= tullförvaltartjänsten i lönegraden A 22). I sitt utlåtande (nr 124) häröver yttrade statsutskottet — under erinran att utskottet i utlåtande nr 193 vid 1943 års riksdag framhållit önskvärdheten av att frågan om löneställningen för tullförvaltarna av klass 3 snarast möjligt vunno en slutlig lösning — att denna fråga borde enligt utskottets mening komma under bedömande i ett sammanhang.

I propositionen nr 203 till årets riksdag har frågan om fördelning av de i lönegraden A 21 placerade tullförvaltartjänsterna av klass 3 mellan lönegraderna A 22 och A 20 åter upptagits till behandling på grund därav, att Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening gjort framställning i ämnet till Kungl. Maj:t och generaltullstyrelsen däröver avgivit infortrat utlåtande.

I detta utlåtande anför generaltullstyrelsen bland annat följande:

»Enär det kan beräknas komma att dröja åtskilliga år, innan frågan om omklassificering av tullkamrarna i hela sin vidd kan upptagas på grundval av uppgifter om rörelsens omfattning vid de olika tullkamrarna under normala förhållanden, skulle generaltullstyrelsen gärna se, att de nuvarande 20 tullförvaltartjänsterna av klass 3 i lönegraden A 21 från och med budgetåret 1945/46 uppdelades på lönegraderna A 22 och A 20.»

Departementschefen har emellertid i propositionen förklarat, att den föreslagna omregleringen av löneställningen för tullförvaltare av klass 3 icke syntes nu böra upptagas till prövning, enär nuvarande trafikförhållanden lämpade sig föga som utgångspunkt för en bedömning av frågan.

Mot bakgrund av vad sålunda förevarit synes böra framhållas följande.

Till en början kan fastslås, att alla av saken berörda instanser synas vara beredda att godkänna det berättigade i vad av 1939 års tjänsteförteckningssakkunniga föreslagits i syfte att åstadkomma en förbättrad löneställning för tullförvaltarna, således även i fråga om det moment som avser uppdelning av tullförvaltargraden A 21 å lönegraderna A 22 och A 20. Men medan vad i övrigt av de sakkunniga föreslagits genomförts, har nyssnämnda spörsmål gång på gång ställts på framtiden. Såsom skäl härför ha vid olika tidpunkter framhållits dels nödvändigheten av återhållsamhet med löneförbättringar, dels svårigheten att i nuvarande tidsläge kunna bedöma, vilka tullförvaltartjänster av klass 3 som skola upp- respektive nedflyttas.

Det förstnämnda skälet torde, med hänsyn till det nu aktuella löneläget och då kostnadsökningen vid genomförandet av ifrågavarande förslag skulle stanna vid cirka 6 000 kronor, icke längre vara bärande; detta skäl har icke heller i år framförts.

Vad sedan angår bedömningsgrunderna för uppdelning av de 20 tullförvaltartjänsterna i lönegraden A 21 å lönegraderna A 22 och A 20 så har den i detta sammanhang nödvändiga och av departementschefen efterlysta klassificeringen av berörda tullkammare, såsom i det föregående närmare omtalats, presterats av generaltullstyrelsen år 1942. Denna av den närmast ansvariga och för ändamålet enda kompetenta ämbetsmyndigheten gjorda klassificering måste kunna godtagas. Att den är tillförlitlig torde också bevisas därav, att generaltullstyrelsen så sent som i slutet av år 1944 åter — efter nära två års krisinverkan på läget — givit den vitsord som hållbart underlag för den här avsedda löne regleringen. Härtill kommer att någon annan, på »normala» förhållanden baserad klassificering av tullkammarna näppeligen kan presteras förr än handelsläget m. m. stabiliserats under en relativt lång — kanske tioårig — fredsperiod ute i världen. Men att för hela denna tid uppskjuta genomförandet av ett vid början av 1940-talet framlagt då aktuellt och godkänt löne regleringsförslag måste anses vara obilligt.

Med återopande av vad sålunda anförts hemställs,

att riksdagen måtte beträffande de nuvarande 20 i lönegraden A 21 placerade tullförvaltartjänsterna av klass 3 besluta, att i enlighet med föreliggande förslag av generaltullstyrelsen tullförvaltartjänsterna i Oskarshamn, Örnsköldsvik, Kristinehamn, Umeå, Lund, Charlottenberg, Eskilstuna, Söderhamn, Västervik, Uddevalla, Skellefteå, Hudiksvall, Falun, Östersund och Visby skola från och med

den 1 juli 1945 uppflyttas till lönegraden A 22 samt tullförvaltartjänsterna i Falkenberg, Storlien, Mon, Sölvesborg och Ronneby från och med samma tidpunkt nedflyttas till lönegraden A 20.

Stockholm den 5 april 1945.

Ruben Wagnsson.

J. Sandén.
